

AKROPOLITANEC

ZA BOLJŠEGA ČLOVEKA IN BOLJŠI SVET

PATOLOGIJA STRAHU

ALI POTREBUJEMO
TRADICIJO?

ZGODBE O VEČNI
LJUBEZNI ~ 2. DEL

www.akropola.org

FILOZOFIJA

KULTURA

PROSTOVOLJSTVO

DARILA, KI TRAJAJO ...

Bižajo se prazniki, ko radi obdarimo naše bližnje. Pogosto nam primanjkuje idej, kaj podariti. Želeli bi, da je darilo koristno, vendar tudi lepo globoko in pomenljivo ...

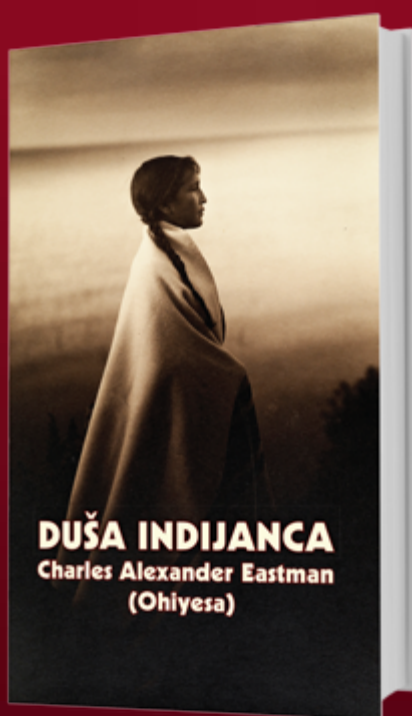
V Novi Akropoli izdelujemo arheološke replike, posnetke resničnih arheoloških najdb. Simbolični motivi v več primerih skrivajo globoko sporočilo, ki ga prilagamo k vsakemu izdelku. Ta sporočilnost pa je ravno tisto, kar obogati samo repliko in ki naredi darilo tehtnejše.

VEČ ...

Lepo darilo pa je lahko tudi kvalitetno čtivo. Priporočamo naših 5 knjig – predvsem naši 2 novosti – in 6 manjših knjižic.

VEČ ...

NOVI
KNJIGI!

Prihodke od prodaje bomo porabili za kritje stroškov in tisk novih knjig.
Z nakupom tako pomagajte delovanju Nove Akropole.

AKROPOLITANEC

B E S E D A
U R E D N I K A

NOVA AKROPOLA | kulturno društvo

www.akropola.org

DECEMBER 2018 | ŠT. 41

NASLOV

NOVA AKROPOLA | Ljubljana

Wolfova 8, 1000 Ljubljana

01/25 11 487

NOVA AKROPOLA | Maribor

Tyrševa 7, 2000 Maribor

02/620 32 40

040 709 955

ODPIRALNI ČAS:

PON–ČET 18h–22h

IZDAJATELJ

NOVA AKROPOLA SLOVENIJA

akropolitanec@akropola.org

UREDNIŠTVO

Glavni urednik: Stjepan Palajsa

Urednik: Andrej Praček

Prevajalka in lektorica: Klavdija Blažun

Grafična oblikovalka: Nija Androjna

Dragi bralci!

Pred nami je praznični čas, ki je zmeraj nekaj posebnega. To je čas, ki je že sam po sebi čaroben, a še toliko bolj čarobnega ga naredimo sami, s tem ko predvajamo božično glasbo, okrašujemo ulice in stanovanja, se povezujemo in sproščeno družimo, čas, ko gledamo in beremo božične zgodbe ...

To je čas, ko na svoj način verjamemo v pravljice. Verjamemo, da se velike in lepe stvari lahko zgodijo, verjamemo, da ljubezen lahko zmaga nad kaosom, in verjamemo, da se naše najlepše želje lahko uresničijo.

Vera v dobro je prepoznavanje dobrega, ki se iz naših src spušča v življenje. Dobrota v naših srcih je kot topel plamen na domačih ognjiščih sredi zimskega mraza.

Čas zimskega solsticija, najdaljša noč, je obenem čas, ko se rodi upanje. Ko je najmanj svetlobe zunaj nas, namreč ostaneta upanje in vera v dobro, ki ju sedaj čutimo v sebi in ki ju bomo v prihodnjem letu uzrli udejanjena zunaj sebe.

Gojite svoje sanje. Hranite jih kot dragocen dragulj v vaših prsih, ne glede na ugodne ali neugodne trenutke. Naše današnje sanje, ki jih gojimo in gradimo danes, bodo jutrišnja realnost ...

Andrej Praček, urednik

V TEJ ŠTEVILKI:

- PSIHOLOGIJA: PATOLOGIJA STRAHU 4
- FILOZOFIJA: ALI POTREBUJEMO TRADICIJO? 5
- SIMBOLIZEM: ZGODBE O VEČNI LJUBEZNI – PRIZORI IZ ŠEMPETRA (2. DEL) 7
- ZNAN IZREK: KDOR HITRO DA, DVAKRAT DA 11
- MITOLOGIJA: PROMETEJ, EPIMETEJ IN KAIROS 12

Na naslovnici:
Kip Ramzesa II. v Luksorju.

PATOLOGIJA STRAHU

DELIA STEINBERG GUZMÁN

Že večkrat smo dejali, vendar ni odveč ponoviti: človek je bolan od strahu in posledice te bolezni se izražajo v novih in resnejših oblikah bolečine, ki smo jim priča vsak dan.

Strah je grozljiv krempelj, ki zagrabi misli, občutke in voljo ter človeku onemogoča kakršno koli inteligentno delovanje. Življenjska aktivnost se omeji na obrambo, na beg pred vsem, na izogibanje odgovornostim, na izogibanje definicijam, na skrivanje, da "ne bi pritegnili pozornosti"; danes se najbolj cenita sivina in medlost, to pa sta prav značilnosti strahu, ki je prav tako medel in siv.

V teh okoliščinah se pojavi poseben *modus*: to je *modus* "proti" – nasprotovanje vsemu, kar vključuje vsaj malo osebne odločnosti. Vse je "slabo", saj so prve opažene pomanjkljivosti, medtem ko rastoči strah odvzame vsako priložnost za priznavanje vrlin.

Biti proti vsemu – kar je isto kot ne biti za nič – je nov patološki izraz strahu. Edino, kar velja za dobro, je lastna korist, lastno preživetje, tudi če je treba za to uničiti vse drugo, kar je neposredna posledica tega, da smo proti vsemu drugemu. Očitno je, da gre za sprevrženo obliko egoizma, pri katerem se "jaz" uveljavlja tako, da zaničuje vse, kar ga obkroža. Posameznik ne poskuša dvigniti samega sebe, temveč ponižati tisto, kar ga obkroža, da bi izstopal s svojim stasom ... Ne poskuša preseči zla, ki prizadeva svet, temveč iz strahu vse zanika in črni, hkrati pa skriva glavo med krila nedelovanja.

Filozof mora izkoreniniti strah in s tem vse svoje šole. Mora se naučiti razločevati med dobrim in slabim, mora zastopati svoje ideje in jih razlikovati od tistih drugih, ki tem idejam

nasprotujejo, vendar vedno z uporabo volje in delovanjem. Ne moremo biti samo "proti", načeloma moramo imeti trdne in pristne ideale, da bi se lahko čemur koli zoperstavljali. Preden zavračamo, moramo sprejeti; preden zanikamo, moramo vedeti.

Filozof lahko vidi napake in odkrije pomanjkljivosti v različnih vidikih življenja; vendar se ne zadovolji s tem, da nanje pokaže ali se jih boji, temveč si trdno prizadeva, da bi izboljšal vse, kar je v njegovih rokah, začeni seveda pri sebi. Filozof tudi vidi, da poleg slabega vedno obstaja dobro in pozitivno, le da je včasih zaspalo ali pokopano pod valovi strahu in inertnosti. Za vrline je treba tako kot za vsako dobro rastlino skrbeti in jih gojiti, da bi se razvijale.

Filozof ne deluje proti življenju, temveč za življenje, sprejema njegove zahrbtnje tokove in si prizadeva doseči ideološko jasnost, ki mu omogoča bivanje na tem svetu. Tisti "proti vsemu" posamezniki bodo nazadnje postali "proti ljudje", filozof pa gleda na človečnost kot na nepogrešljivo za izgradnjo našega zelenega novega in boljšega sveta. 🌱

ALI POTREBUJEMO TRADICIJO?

GILAD SOMMER

Beseda 'tradicija' izhaja iz latinske besede *trans* + *dare*: prenesti, dati preko. Nanaša se na prenos izkušenj, ki predstavljajo osnovo vsake vzpostavljene civilizacije.

Danes pa je beseda tradicija postala sinonim za nekaj, kar je zastarelo in staromodno – je samo še ostanek preteklosti, ki ga hranimo v muzeju.

Kljub temu je tradicija živa in vsestranska sila, ki ni le pomembna, ampak je naravnost nujna za razvoj in obstanek človeške civilizacije.

Zakaj je tradicija pomembna?

Poglejmo si nekaj primerov.

Starševstvo na primer ni nobena novost. Tisoče generacij staršev na tem planetu je že vzgojilo otroke, danes pa mora vsak starš odkrivati toplo vodo.

Mnenja o vzgoji se spreminjajo od posameznika do posameznika, in vsakih nekaj let je v modi nova knjiga ali metoda, ki naj bi poznala pravo formulo za vzgojo zdravega, uspešnega in zadovoljnega otroka. A za vsemi temi besedami se skriva dejstvo, da navsezadnje nihče nima zanesljivega uvida.

Tako vsak starš pri vzgoji uporablja zdravo pamet in najpogosteje upošteva mnenje, ki ga privzame, ali pa samo počne to, kar počnejo vsi ostali.

Novi slog starševstva je metoda poskusov in napak.

Toda kaj se je zgodilo z izkušnjami tisočih generacij staršev?

Skozi zgodovino so se družbe rojevale in umirale, civilizacije so vzhajale in zahajale. A kljub temu se danes vsak politik trudi iz nič zgraditi družbo z novimi reformami in revolucijami, ki bodo trajale nič dlje kot do trenutka, ko bo prišel nov politik z novimi reformami.

Nov slog vođenja vključuje napredek in spremembo, medtem ko so družbe preteklosti pogosto prikazane kot konservativne, primitivne, avtokratske in nevedne.

Toda to so civilizacije, ki so nam zapustile piramide in Stonehenge, Platonovo državo in rimski zakonik, in celo besede, ki jih uporabljamo.

Kje so izkušnje tisočih vodij, politikov in modrecev, ki so našo človeško civilizacijo vodili vse od zore človeštva?

Vsak umetnik danes čuti potrebo po tem, da bi na novo izumil zakone in pomen umetnosti. Originalnost in inovativnost sta postala nov umetniški slog. In kaj lahko zato pokažemo?

Pobarvane pisoarje, zvite kose kovine, nerazumljene mehanične zvoke.

Na drugi strani pa ljudje še vedno občudujejo Michelangelovega Davida, kipe faraonov v Luksorju in grški Partenon, čeprav je od njihovega nastanka minilo že več sto ali več tisoč let.

Kje bodo Duchampova stranišča in Pollockove tako imenovane umetnine čez nekaj sto let?

Kje so potem izkušnje tisočih umetnikov in genijev, ki so iz roda v rod prenašali arhetip lepote?

Kadar nekdo potuje iz enega kraja v drugega, mu pri tem lahko zelo pomaga zemljevid, ki so ga izrisali tisti, ki so pred njim že prehodili enako pot.

To ne pomeni, da so ljudje preteklosti že vse vedeli, in da se moramo oklepiti starih form ne glede na njihovo uporabnost ali pomembnost. Po drugi strani pa ne smemo niti zavreči vsega, kar nam ponuja preteklost, le zato da bi stvari izpeljali na naš način. Tisti, ki imajo v sebi avanturistični duh, bodo vedno našli še nezačrtane poti, ki čakajo na odkritje.

V življenju je ključno ravnotežje. Niti inovativnost niti konservativnost za vsako ceno nista koristni. Z inteligentnim razločevanjem lahko iz preteklosti črpamo vse, kar je modrega in uporabnega, ter to vključimo v našo sedanjost in prihodnost. Kar je modro, je namreč vedno modro.

Tradicija je zgrajena iz opek izkušenj, ki so kot plasti piramide človeške civilizacije; pametno je, da jo uporabimo kot osnovo za nove plasti, ki jih mora naša generacija še ustvariti.

Če tega ne bomo storili, bomo ne le omalovaževali trud tistih, ki so hodili po svetu pred nami, temveč ne bomo niti nič pomembnega zapustili tistim, ki prihajajo za nami. 🏹

ZGODBE O VEČNI LJUBEZNI ~ 2. del

STJEPAN PALAJSA

RAZLAGA SIMBOLIZMA PRIZOROV IZ RIMSKE NEKROPOLE V ŠEMPETRU PRI CELJU

KADAR GOVORIMO O IZKOPANINAH IN ARHEOLOŠKIH NAJDIŠČIH, JE ENA OD PRVIH MISLI, KI SE NAM PORODI: "ZAGOTOVO SE TAM SKRIVA KAKŠNEM ZAKLAD." NITI RIMSKA NEKROPOLA PRI CELJU NI IZJEMA, TODA NJEN ZAKLAD JE RESNIČEN IN VSEM DOSTOPEN. TU NAMREČ NE GRE ZA MATERIALNO BOGASTVO, TEMVEČ ZA – ČE TO LAHKO TAKO IMENUJEMO – KULTURNO IN DUHOVNO BOGASTVO. NA GROBNICAH NEKROPOLE SO VKLESANE ČUDOVITE MITOLOŠKE IN RELIGIJSKE ZGODBE, KI NAS SPODBUDIJO K PREMIŠLJEVANJU O SEBI, SVOJEM ŽIVLJENJU, LJUBEZNI, ZVESTOBI, MINLJIVOSTI IN SMISLU.

GANIMED

Mit pravi, da je bil Ganimed sin kralja Trosa, ustanovitelja Troje, in njegove žene Kaliroe. Med vsemi smrtniki je bil najlepši, mladenič čudežne lepote. Njegova lepota je očarala tudi samega Zeusa, največjega med olimpskimi bogovi. Oče bogov se je v podobi velikega orla spustil na zemljo, ugrabil Ganimeda s trojanske ravnice ter ga odnesel na Olimp.

Hermes je v Zevsovem imenu obdaril Trosa s parom divjih nesmrtnih konj kot povračilo za izgubljenega sina. Hkrati mu je poslal sporočilo, da je Ganimed postal nesmrten in večno mlad ter osvobojen vseh težav in bede, ki jih prinaša starost, da se z zlatim kelihom v roki sprehaja med bogovi in jim radostno streže opojni nektar, napoj nesmrtnosti in blaženosti.

Zevsova ugrabitev je v njegovi ženi Heri zbudila ljubosumje, zaradi česar se je ta v trojanski vojni postavila na stran Grkov, torej proti Trojancem, med katerimi je bil tudi Ganimed. Ganimed predstavlja čisto dušo, polno notranje lepote, ki je bila za stare Grke (stari Rimljani so samo prevzeli njihove mite) bila simbol dobrote, plemenitosti in vrlin duše. V tem smislu je lepa duša tudi večno mlada. To večno mladost duše je predstavljala zlata Afrodita, neizogibna spremljevalka vseh dobrih in vrljih ljudi.

Za stare Grke ni bilo pomembno, ali je telo mlado ali staro, pomembno je bilo notranje stanje duše. Edino to šteje. Stari ljudje, ki so polni življenja, radosti in toplote, ki se še vedno niso naveličali odkrivanja skrivnosti življenja, imajo lahko mladostno dušo. In obratno, mladi ljudje, ki so inertni, brez zanimanja za odkrivanje skrivnosti življenja, neobčutljivi do drugih in nedovzetni za lepote narave, imajo dušo starca.

Vsakogar, ki ima mlado in lepo dušo, bogovi opazijo in se vanje zaljubijo, ker se oni ne zaljubljajo v telesa, temveč v duše. Čeprav je ta notranja lepota mogoče smrtnim ljudem skrita, pa to ne velja za nesmrtnne bogove, saj je ta lepota notranja svetloba, ki se širi iz dobrega človeka. Zato včasih vidimo Ganimeda, kako v desnici drži prižgano baklo, *lucem perpetuam* (večno luč).

Vsakdo, ki ima lepo dušo, si zasluži svoje mesto na Olimpu, kraju blaženih.

Ganimed je torej simbol čiste in dobre duše, ki se dvigne nad svet trpljenja.

DIOSKURA – KASTOR IN POLIDEVK

Po grškem mitu je bila Leda špartanska kraljica, žena kralja Tindareja. Zaradi njene izredne lepote se je vanjo zagledal vsemogoči Zevs. Da bi se ji približal, se je spremenil v laboda

in se pretvarjal, da ga preganja orel (ki je seveda tudi njegova žival). Priletel je ravno v Ledino naročje in se "rešil" pred strašnimi orlovimi kremplji. Leda ga je nežno privila k sebi, ne vedoč, da objema samega najvišjega boga. Na čudežen način je zanosila z njim, hkrati pa tudi s svojim zemeljskim možem Tindarejem, s katerim sta se ljubila iste noči.

Ko je napočil čas, je Leda namesto da bi rodila otroka, izvalila dve jajci, iz katerih sta se rodila po dva para dvojčkov. Iz enega sta se rodili sestri Helena in Klitemnestra. Helena je pozneje postala slavna, saj je zaradi nje prišlo do trojanske vojne, Klitemnestra pa je postala žena kralja Agamemnona, ki je bil v tej vojni na čelu grške vojske.

Iz drugega jajca se je rodil drugi par dvojčkov, brata Kastor in Polidevk. Na glavah obeh bratov sta ostali jajčni lupini, ki sta bili kot čepici.

Mit pravi, da je bil Polidevk sin nesmrtnega boga Zevsa in bil zato tudi sam nesmrten, Kastor pa naj bi bil sin smrtnega kralja Tindareja in zato smrten. Prvi je postal veliki krotilec konjev drugi pa slaven rokoborec.

Dvojčka sta bila neločljiva. Odrasla sta v dva božansko lepa mladeniča, vedno vedra in pripravljena pomagati. Skupaj sta šla skozi mnoge pustolovščine. Zaradi izjemnega poguma, dobrote in pravičnosti ju je Heraklej izbral za voditelja olimpijskih igr, ki jih je obnovil.

KASTOR IN POLIDEVK STA PRIKAZANA OB STRANEH OSREDNJEGA PRIZORA (OREST NA TAVRIDU).

Med eno od pustolovščin je bil Kastor ubit. Potem ko je Polidevk maščeval bratovo smrt je prosil svojega očeta Zevs, naj umre skupaj s Kastorjem. Toda Zevs je svojega nesmrtnega sina postavil pred izbiro. Lahko izbira med tem, da ubeži smrti in starosti ter biva blažen na Olimpu, toda brez Kastorja, ali pa da si skupaj z bratom še naprej delita usodo.

Polidevk niti za trenutek ni pomišljal, brez kakršnega koli omahovanja je izbral, da bo vse delil z ljubim bratom, tako življenje kot tudi smrt. Od tedaj sta brata ponovno nerazdružljiva. Pol leta živita v podzemlju v temačnem kraljestvu senc, drugo polovico pa na Olimpu, skupaj z nesmrtnimi bogovi.

V Grčiji in Rimu sta bila dvojčka simbol bratovske ljubezni in zvestobe. Pa ne samo to. Dioskura vedno pomagata v stiski. Bedita nad ljudmi, ki so na potovanju, od njih odganjata zle sile in zdravita bolezni. Sta varuha in zaščitnika mornarjev, ki jim pomagata v viharjih in vodita njihove ladje v varen pristan, zato imata na čelu zvezdi, ki razsvetlujeta temačno noč. Na zlatih perutih se spuščata nad morske valove in pomagata brodolomcem.

V obdobju Rimske republike so se v težkih trenutkih vojaški poveljniki za srečen izid bitke obračali na Dioskura. V boju sta se brata prikazala junaku kot zvezdi in ga vodila proti zmagi.

Dioskura so na grobovih prikazovali kot vodnika duš. Ko se po smrti duša odpravi na dolgo pot po onostranstvu, se prikažeta dve zvezdi, ki kažeta pot do novega doma v deželi blaženih.

HEROJI IN ATLETI – ARENA ŽIVLJENJA

Na stranskih ploskvah Priskianove grobnice vidimo prizor boja v areni ali pa tekmovalje na olimpijskih igrah. Razlog za to ni bil, da je bil umrlj vojščak ali pa je bil navdušen nad gladiatorskimi borbami v areni.

Primerjava med borbo v areni in v življenju je prastara, to je motiv, ki ga pogosto najdemo še veliko prej v etruščanskih grobnicah. Celo Platon na koncu svoje "Države" podaja prisposodobno tekme za častno nagrado.

Čeprav so motivi tekmovalni, sama simbolika ni tekmovalna, vsaj ne v smislu tekmovalja z drugimi.

Za Etruščane in Rimljane je življenje velika tekma, velik boj za dosego zmage nad smrtjo. Po verovanju je lahko človek dosegel nesmrtnost in se družil z nesmrtnimi bogovi, če si je to prislužil v življenju z velikimi dejanji, z velikimi zmagami. V filozofskem smislu pa so bile največje zmage tiste nad samim seboj. Človek je lahko šele po zmagi nad svojo nižjo, animalno naravo pridobil možnost, da spregovori njegova božanska narava. Kadar pa človek izraža božansko v sebi, postane tudi sam božanski oziroma bog. Življenje je arena, v kateri imamo možnost potrditi svojo božansko naravo oziroma imamo možnost doseči nesmrtnost in s tem tudi blaženost. Brez življenjskega boja ni upanja za blaženo življenje. Po smrti nam bo ostalo le tavanje po meglenih predelih onostranstva, vse dokler nas božanska usoda ne potisne v novo življenje.

Zato so motivi na grobnicah opominjali mimoidoče, da se življenju ne smemo le prepustiti, temveč se je treba spopasti z njim vse do končne zmage. Nagrada, ki jo kot zmagovalci dobimo, je venec srečnega posmrtnega življenja.

Človek, ki živi pravilno, ki je plemenit in pravičen, si bo zagotovil zmago. Zmaga je vsakemu človeku na doseg roke, le z življenjem se je treba boriti.

DELFIN IN HIPOKAMP

Delfin

Skoraj da ni bilo nagrobnika, ki ne bi na vrhu, nekje v kotu imel upodobljenih delfinov. To je prastari motiv še iz homerske tradicije.

Delfin je žival, ki veselo plava v morju in le občasno izskoči na gladino ter se v elegantnemu loku hitro vrne spet nazaj v globine. Tako tudi duša, ki iz onostranskih predelov izskoči v to življenje, le kratek čas živi v tej dimenziji (ki ni njeno naravno okolje) in se hitro vrne nazaj k svojemu izvoru.

Delfini na spomenikih nam kažejo, da na smrt gledamo z drugačnimi očmi. Duša po smrti stopa na drugo raven obstoja, vrača se v svojo pravo domovino. Tam jo bo pričakala njena delfinska jata, njena nebeška družina, in jo varno pripeljala v njen stari dom v vodah blaženih.

Delfin je vedno spremljal dobre in pravične duše skozi nevarno področje vmesnega sveta, kjer prežijo demonske sile, in je tako zagotavljal varno potovanje do drugega brega, druge življenjske realnosti. Človeka je tudi opominjal, da v smrti ne bo sam ter da se bo vrnil k svoji pravi naravi in v nebeški dom. Celoten kozmos bo njegovo novo morje, veliko igrišče njegovega novega življenja.

Legende pravijo, da delfini ščitijo ladje in mornarje, ki plovejo po nemirnih vodah. Tudi če se zgodi kak brodolom, včasih pomagajo mornarjem priti na varno. Tako je delfin postal simbol zaščite v nevarnosti.

Delfina je postavil Zevs na nebo med zvezde, kjer kaže pot zgubljenim dušam, ki obupane plovejo po nemirnih vodah tega življenja.

Hipokamp

Hipokamp je mitološko morsko bitje, sestavljeno iz dveh živali: konja in delfina. Grška beseda *hipos* pomeni konj, *campos* pa morsko bitje. Pogosto ga imenujejo tudi morski konj.

Hipokamp ima enako simboliko kot delfin. Včasih je prikazan s Kupidom na svojem hrbtu, ki ga usmerja z vajetmi. Hitro in varno prenese dušo prek voda vmesnega sveta do otokov blaženih.

Hipokampi so znani kot dobronamerna bitja, ki so pomorščakom pomagala pri utapljanju, ščitili so ga pred morskimi pošastmi, pomagali so ljudem, ki so se na morju znašli v težavah. Njihovi značilnosti sta velika moč in hitrost. Hipokamp je gospodar dveh dimenzij obstoja.

Hipokamp je bil zaradi svoje sposobnosti, da odnese dušo v druge svetove, pogosto povezan z domišljijo in kreativnostjo. Mornarji so jih tisočletja jemali za svoje zaščitnike. 🐾

Vse fotografije so posnete v arheološkem parku v Šempetru pri Celju.

BIS DAT, QUI CITO DAT

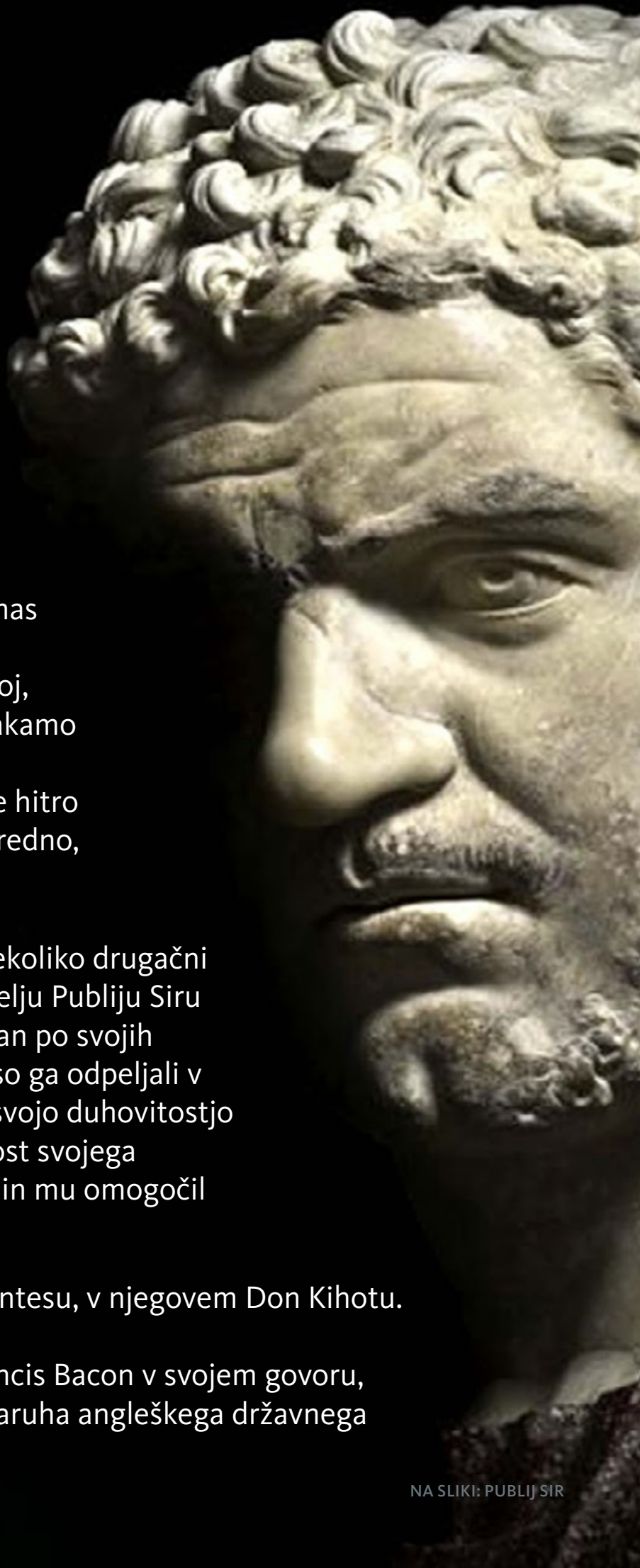
KDOR HITRO DA,
DVAKRAT DA

Pomen tega reka je, da kadar nas nekdo za nekaj prosi, je veliko koristneje, če mu to damo takoj, brez omahovanja, kot pa da čakamo na boljšo priložnost, ko bi mu mogoče lahko dali tudi več. Če hitro pomagamo, je pogosto tako vredno, kot da smo dvojno dali.

Ta zelo lepi rek je mogoče v nekoliko drugačni obliki najti pri latinskem pisatelju Publiju Siru (1. st. pr. n. št.), ki je najbolj znan po svojih *Sentencah*. Sir je bil Sirijec, ki so ga odpeljali v Italijo kot sužnja. Vendar je s svojo duhovitostjo in talentom osvojil naklonjenost svojega gospodarja, ki ga je osvobodil in mu omogočil izobrazbo.

Ta rek najdemo tudi pri Cervantesu, v njegovem Don Kihotu.

Uporabil ga je tudi filozof Francis Bacon v svojem govoru, potem ko je nastopil službo varuha angleškega državnega pečata.

VIDETI VNAPREJ IN UJETI PRILOŽNOST

MITI STARE GRČIJE SO ZAPUŠČINA,
KI NOSI VEČNO SPOROČILNOST.
OPOMIN, RAVNO PRIMEREN ZA TA ČAS,
NAM DANES PRINAŠAJO
PROMETEJ, EPIMETEJ IN KAIROS.

PROMETEJ JE TISTI, KI JE BOGOVOM UKRADEL OGENJ UMA, DA BI GA
DAL LJUDEM. ZATO PREDSTAVLJA UČITELJA ČLOVEŠTVA. PROMETEJ
JE TISTI, KI VIDI VNAPREJ, KI VIDI DEJANJA, ŠE PREDEN SE ZGODIJO.

TA SPOSOBNOST PREDVIDEVANJA NI NIKAKRŠNA SPOSOBNOST
VEDEŽEVANJA. IZHAJA IZ IZKUŠENJ, IZ DOBRO ASIMILIRANIH
SPOZNANJ, KI SO POSTALA MODROST.

PROMETEJEV BRAT ALI TEMNA SENCA JE EPIMETEJ. TA VIDI DEJANJA
ŠELE POTEM, KO SE ŽE ZGODIJO.

TAKO PROMETEJA KOT TUDI
 ĒPIMETEJA SO POVEZOVALI Z
 BOGOM KAIROSOM, BOGOM
 PRAVEGA TRENUTKA. KAIROS
 JE PRILOŽNOST, KI JO JE TREBA
 IZKORISTITI. PROMETEJ GA VIDI
 PRIHAJATI IN GA ZATO LAHKO
 ZGRABI ZA NJEGOV ČOPEK.
 ĒPIMETEJ GA NE VIDI PRAVOČASNO,
 ZATO ZAMUDI VSAKO PRILOŽNOST
 IN SE POZNEJE KESA.

TISTI, KI SE UČI IZ IZKUŠENJ
 ŽIVLJENJA IN KOT CEKINE ZBIRA
 SPOZNANJA, PRIDOBIVA MODROST.
 ZATO ZNA PREDVIDEVATI IN
 ZGRABITI PRILOŽNOST, KO SE
 POKAŽE, IN TAKO POSTANE
 KREATOR SVOJEGA ŽIVLJENJA.

TISTI, KI SE NE OZIRA NA NAUKE, KI
 MU JIH PONUJA ŽIVLJENJE, LAHKO
 OSTANE LE ŽALOSTEN OPAZOVALEC
 SVOJEGA ŽIVLJENJA.

A KDOR SE VSAJ ZAČENJA
 SPRAŠEVATI, ZAKAJ MU
 PRILOŽNOSTI POLZIJO MED PRSTI,
 TA ŽE STOPI NA POT, DA SE BO
 KMALU ZDRUŽIL S PROMETEJEM.

KAIROS – BOG SREČNEGA TRENUTKA
 (ČLANEK)

PREDEN OBRNEMO LIST IN VSTOPIMO V NOVO LETO, SE VPRAŠAJMO: SMO
 ĒPIMETEJI ALI PROMETEJI? ALI PA SMO NAJVERJETNEJE NEKJE VMES? POSTANIMO
 VSE BOLJ AKTIVNI PRI USTVARJANJU LASTNEGA ŽIVLJENJA IN SVETA OKROG NAS.
 UL OVIMO PRILOŽNOSTI.

KNJIGE IN REPLIKE V PRODAJI

Knjige in replike lahko kupite v prostorih Nove Akropole.
Lahko jih naročite tudi preko maila na info@akropola.org.

NAŠE KNJIGE

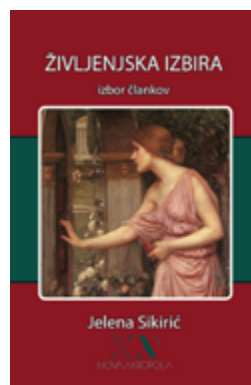
FORMAT 130 X 205 mm
176 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

FORMAT 130 X 205 mm
112 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

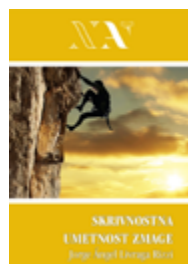
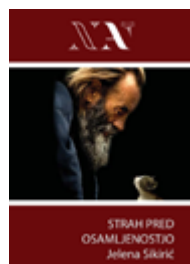
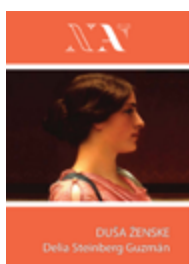
FORMAT 130 X 205 mm
64 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

FORMAT 130 X 205 mm
159 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 12 €

FORMAT 130 X 205 mm
102 STRANI
TRDA VEZAVA
CENA: 10 €

FORMAT
105 x 148 mm
32 STRANI
MEHKA VEZAVA
CENA: 2 €

ARHEOLOŠKE REPLIKE

Arheološke replike so kopije motivov iz različnih časovnih in kulturnih obdobj in predstavljajo kulturno dediščino človeštva. Vsak posamičen izdelek je skrbno izdelan v ateljeju Nove Akropole. Vsaka replika ima tudi simboličen pomen, zato je lahko odlično darilo.

Grčija in Rim

Egipt

Slovenija

NAPOVEDNIK DOGODKOV

Dogodki za mesec JANUAR 2019.

Dogodki potekajo v prostorih Nove Akropole v Ljubljani in Mariboru ali na vnaprej razpisani drugi lokaciji.

C. G. JUNG FILOZOFIJA IN PSIHOLOGIJA

Tečaj (3 srečanja)

1. srečanje: **SOBOTA, 12. JANUAR, OB 10:00**

Nova Akropola - Tyrševa 7, Maribor

Cena tečaja: 40 €

SVET SIMBOLOV

Tečaj (3 srečanja)

1. srečanje: **PETEK, 18. JANUAR, OB 18:00**

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

Cena tečaja: 40 €

TEČAJ PRAKTIČNE FILOZOFIJE

Predstavitveno predavanje (1/10):

ČETRTEK, 10. JANUAR, OB 20:00

Nova Akropola - Wolfova 8, Ljubljana

Predstavitveno predavanje (1/10):

PONEDELJEK, 21. JANUAR, OB 18:00

Nova Akropola - Tyrševa 7, Maribor

Cena tečaja: 60 €, študenti in upokojenci: 40 €. Predstavitveno predavanje: vstop prost!

Nova Akropola je kot društvo v JAVNEM INTERESU tudi na **SEZNAMU UPRAVIČENCEV ZA NAMENITEV DELA DOHODNINE**. Vsak davčni zavezanec lahko namreč zahteva, da se do 0,5% dohodnine od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje splošno koristnih namenov.

Če želite ta prispevek nameniti nam, natisnite in izpolnite **obrazec** – zahtevo za namenitev dela dohodnine – in ga pošljite na vaš pristojni **finančni urad**. Naša davčna številka je **14787067**.

Vsi, ki delujemo v Novi Akropoli, smo prostovoljci. Prihodki so namenjeni izključno financiranju dejavnosti društva.

ODPRRI OKNA, VRATA ODPRI,
NE SKRIVAJ SE V LUPINO.
STRAH TE UBRANI PRED BOLEČINO,
A OROPA TE MNOGIH STVARI.

BOŽIČ JE PRED VRATI.
VZPOSTAVI VEZI.

*Lep praznični čas in
vse dobro v letu, ki prihaja,
vam želi Nova Akropola.*